

end naar de ikke var det, og det er jo meget naturligt, thi Sagen er den, at naar en Fisker er ulykkesforsikret og han sætter Livet til ved Ulykkestilfælde, faar hans Enke 2,500 Kr., og saa eje hun og Familien i alt Fald dette, hvorimod de, naar han ikke er ulykkesforsikret, maaske staa paa bar Bund. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det har været Tanken med Bestemmelsen.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) udtalte, at vi ved at stemme mod hans Ændringsforslag Nr. 4 afskar den højtærede Minister fra at skaffe sig Underretning om, hvorvidt Laansøgerne var bemidlede eller ej. Det gøre vi ingenlunde. Jeg antager, at den højtærede Landbrugsminister under alle Forhold undersøger de Ansøgninger, der komme ind, saa meget mere som det, naar der kommer saa mange Ansøgninger, at man ikke er i Stand til at bevilge dem alle, er naturligt at undersøge, hvem af Ansøgerne der er bedst kvalificeret til at faa Laan. Jeg antager ogsaa, at det sker, men i hvert Fald afskære vi ikke den højtærede Minister derfra, selv om vi ikke vedtage dette Ændringsforslag. Imidlertid, jeg skal som sagt gerne gaa med til at stemme for den sidste Halvdel deraf.

Den højtærede Landbrugsminister har ikke Ret, naar han anfører, at det ikke spiller nogen Rolle overfor Staten, at Fiskere, der søge Laan, ere i Besiddelse af 10 pCt. af Værdien, og sammenholder det med, at det spiller heller ingen Rolle, at Fiskerne skulle forrente Laanet med $\frac{1}{2}$ pCt. mere. For Fiskeren spiller det selvfølgelig en Rolle, om han ejer 10 eller 20 pCt. af Fartøjets Værdi. Som Sikkerhed overfor Staten betyder det ingenting, men selvfølgelig betyder det noget for Fiskeren, om han skal forrente Laanet med en større eller mindre Sum lige saavel som, om han skal forrente en større eller mindre Del af Fartøjets Værdi.

Kierkegaard: Jeg tror, at den ærede Ordfører har Uret i det Svar, han gav min Sidemand her til højre (A. Andersen), i den Opfattelse altsaa, at Rigsdagen i 1904 havde haft for Øje at sikre Statskassen og Laaneforeningerne ved den Bestemmelse, der staar i Lovens § 4. Jeg var ikke med til at vedtage Loven i 1904, den stammer fra ældre Tid, nemlig fra 1900, og der staar i § 1, at naar Fiskeren „rammes af et Ulykkestilfælde, der midlertidig eller vedvarende forringer hans

Arbejdsevne“, er han „forsikret overensstemmende med Forskrifterne i nærværende Lov og Lov af 7. Januar 1898“, men i denne sidste Lov staar der i § 11: „De Kray, som tilkomme en Arbejder“ — altsaa ogsaa en Fisker — „eller hans efterladte efter denne Lov, kunne ikke overdrages, pantsættes eller gøres til Genstand for Retsforfølgning til Kreditorers Fyldestgørelse“. Det fremgaar deraf temmelig klart, at ingen Kreditor kan gøre Arrest i det Beløb, som en ulykkesforsikret Fiskers Enke faar udbetalt ved Fiskerens Død. Jeg tror derimod, at Rigsdagen i 1904 ved den Bestemmelse, der er indført i Loven, har søgt at gøre sit til, at alle Fiskere skulle nyde Gavn af det Gode, som det er at være ulykkesforsikret, og at man fra Lovgivningsmagtens Side har villet sige som saa, at naar Staten yder Tilskud til deres Ulykkesforsikring, bør de selv gøre sig den Ulejlighed at sørge for at være ulykkesforsikrede. Det har temmelig sikkert været Rigsdagens Mening i 1904. Det andet kan ikke have været Rigsdagens Mening.

A. Andersen: Jeg maa beklage, at den ærede Ordfører er gaaet lidt i Vandet ved den Erklæring, han ufrivillig kom til at afgive, men det forsømte kan jo oprettes igen, og jeg vil tilgive den ærede Ordfører denne lille Vandgang, naar han saa vil love mig at tage dette Spørgsmaal om en Ændring i § 4 e. op igen til tredie Behandling.

Ordføreren (Frederiksen): Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Markvorsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Vi maa foreløbig slutte med de korte Bemærkninger, saa meget mere som det, der for Øjeblikket er paa Tale, ikke angaar Ændringsforslagene.

K. Pedersen: Jeg kan ikke undlade at udtale min Paaskønnelse af den Støtte, jeg af enkelte Medlemmer har faaet med Hensyn til mit Forslag Nr. 5. Jeg maa indrømme, at den højtærede Minister ikke var lige saa velvillig, men som det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) udtalte, det kan jo være, det kommer. Den Modstand, der hidtil har været rejst mod mit Forslag, er begrundet i den Betragtning, at man ved Bestemmelsen om, at Fiskerifartøjer skulle